

stiftsbladet

Folkekirken i Roskilde Stift nr. 2 · oktober-november 2017 · 68. årgang

Alle-
helgen

**LUTTER
LUTHER**

Roskilde Stift fejrer
reformationen

Tema om
mission

**SWAHILI-MESSE
I DOMKIRKEN**

MISSION OG REFORMATION

Biskop Peter Fischer-Møller. Foto: Roskilde Stift/Rune Hansen

Da reformationen ramte Danmark i årene efter 1517, var mission forstået, som det at dele evangeliet med mennesker i andre verdensdele ikke rigtig inden for horisonten. Kong Christian d. 3 og Peter Palladius og de øvrige lutherske gejstlige havde nok at gøre med at få reformationens lys til at skinne igennem det hjemlige mørke. Men jeg vil påstå, at missionen lå i kim hos den første generation af reformatorer. I Danmarkmissionen i dag vores missionsforståelse som en ligesidet trekant. Kirkeudvikling, fattigdomsbekæmpelse og dialog udgør de tre sider, og indrammer således det, som er kernen: Mission er det at dele det kristne evangelium om Jesus Kristus som Guds nærvær og Guds kærlighed midt i denne brudte verden.

Der går en linje fra de tre sider i trekanten til de tre hovedkikkelser i den lutherske reformation.

Luther satte bevægelsen i gang, da han slog sine 95 teser mod afladshandlen op på døren til slotskirken i Wittenberg d. 31. oktober 1517, men han var ikke alene om den udvikling, der fulgte, og som blev til reformationen. Han fik snart følgeskab af mange andre. To af dem fik afgørende betydning for det videre forløb: Phillip Melanchton og Johannes Bugenhagen.

Melanchton var en lysende humanistisk begavelse, der allerede som 21-årig i 1518 blev kaldet til professor i græsk ved universitetet i Wittenberg. Han blev hurtigt inspireret af Luthers teologiske opgør med kirkens ledelse, og han var hovedforfatter til den traktat, som sidenhen er blevet en af vores kirkes bekendelsesskrifter: Den Augsburgske Bekendelse fra 1530. Melanchton arbejdede livet igennem på at skabe forståelse på tværs af de splittelser, som reformationen forårsagede.

Den tredje i trekløveret, Johannes Bugenhagen. Han var som Melanchton inspireret af tidens humanistiske tænkning. Han var ikke teolog, men blev ved siden af arbejdet som rektor for en skole allerede som 23-årig præsteviet. Han hørte med en vis skepsis om Luthers opgør med kirken, men da han gav sig til at læse Luthers skrifter, blev han hurtigt revet med. Han var en af de første gejstlige, der tog konsekvensen af Luthers kritik af cølibatet og giftede sig i 1522, samtidig med at han flyttede til Wittenberg. I Danmark fik han en helt særlig betydning, da han af Christian d. 3 blev kaldet til indvie de første lutherske biskopper her i landet og til at hjælpe med at gennemføre reformationen i Danmark. Bugenhagen var en gudsbenådet organisator. Kirkeordinansen fra 1537 er i det væsentlige hans værk, han var med til at få genetableret Københavns Universitet, og han gav sit bidrag til at få organiseret syge- og fattigforsorg nu, hvor klostrene ikke længere var der til at tage sig af de opgaver.

Luther, Melanchton og Bugenhagen. De havde hver deres evner og kræfter, men netop i deres forskellighed kunne de sammen stå i spidsen for den reformation, som Den danske Folkekirke som evangelisk-luthersk kirke stadig er inspireret af.

Og nu til parallellen til missionsopgaven. Jeg tænker, at Luther svarer til det kirkeopbyggende arbejde med at støtte kirker og teologisk uddannelse ude i verden, mens Melanchton var en slags forløber for dialogarbejdet, bestræbelsen på gennem samtale at mindske konflikter og forebygge krig og at forsøge at komme til forståelse på tværs af trosmæssige forskelle. Og den praktiske Bugenhagen kunne jeg så se som inspirator i forhold til fattigdomsbekæmpelsen, som jo i dag ikke så meget består i at drive skoler og klinikker, men i at hjælpe de lokale kirker med at organisere arbejdet til gavn og glæde for fattige mennesker.

Og som de tre reformatorer tilsammen havde evangeliets frisættelse som kernen, sådan udgør de tre sider i trekanten: Kirkeopbygning, dialog og fattigdomsbekæmpelse tilsammen det, som mission går ud på – det at dele evangeliet om Jesus Kristus som hele verdens frelser med andre mennesker i ord og handling.

Velkommen til et nyt nummer af Stiftsbladet, hvor der denne gang bliver sat fokus på både mission og på årets reformati-
onsfejring.

Peter Fischer-Møller

Udgiver:
Roskilde Stift
Palæet, Stændertorvet 3
4000 Roskilde
Tlf: 4638 1920
www.roskildestift.dk

Følg Roskilde Stift på Facebook

Produktion:
BRANDBROTHER
Kirkevej 51
4070 Kirke Hyllinge
Tlf: 2058 2817

Oplag:
2500

Næste nummer udkommer:
December 2017
Deadline for materiale 1. nov. 2017

Redaktør:
Helle Brink
Tlf: 5951 3028
E-mail: hebr@km.dk

Kommunikationskonsulent:
Jørgen Michael Rasmussen
Tlf: 2058 2817
E-mail: jmr@brandbrother.dk

Layout:
Sara Itkin / Itkin Grafisk

Fotograf:
Thomas Andersen

Korrektur:
Lisbeth Grønberg

Tryk:
KLS PurePrint A/S
Jernholmen 42 A
2650 Hvidovre

Papir:
Pure Print Silk

PurePrint® by KLS
Produceret 100 % biobaseret
af KLS PurePrint A/S

STIFTSRÅDET HAR VEDTAGET NY STRATEGI	4
BO NYGAARD + NYE FOLK BAG RORET	5
TEMA: MISSION HANDLER OM AT GÅ OVER GRÆNSER	6
TEMA: HVIS FOLKEKIRKEN SKAL LYKKES... ..	10
TEMA: MISSION ÅRGANG 2017	12
TEMA: MISSION IMPOSSIBLE?	14
TEMA: JEG ER ALDRIG HOLDT OP MED AT SE MIG SELV SOM MISSIONÆR.....	16
TEMA: VI TALER TIL DE ÅNDELIGT NYSGERRIGE	20
E BWANA NI WEWE UTUWEZE SHAYEL	22
DET TREDJE OG SIDSTE MUSIKALSKE BESØG... ..	24
LUTTER LUTHER.	26
PODCAST OM REFORMATIONEN	27
PLANT HÅB I VERDEN	28
WEYSES REFORMATIONSKANTATE	28
HANS TAUSEN VENDER TILBAGE	28
EMMAUS-MØDE	29
RETRÆTEKUSUS FOR PRÆSTER	29
RELIGIONSPÆDAGOGISK INTRO.....	29
EN TOM STOL	30
DEN KRISTNE TRO	BAGSIDE

STIFTSRÅDET HAR VEDTAGET NY STRATEGI

STIFTSRÅDET HAR PÅ STIFTSRÅDSMØDE D. 5. SEPTEMBER VEDTAGET EN STRATEGI, SOM SKAL SÆTTE RETNINGEN FOR STIFTETS ARBEJDE I DE KOMMENDE ÅR.

DEN VEDTAGNE STRATEGI TAGER UDGANGSPUNKT I STIFTETS MISSION. MAN KAN SIGE, AT STRATEGIEN SÆTTER ORD PÅ, HVORDAN DENNE VISION KONKRET SKAL UDMØNTE SIG I DEN MÅDE, HVORPÅ STIFTSRÅDET, STIFTSRÅDETS UDVALG OG STIFTSADMINISTRATIONEN ARBEJDER. EN SLAGS OVERORDNET GUIDELINE FOR DET ARBEJDE, DER UDFØRES. STRATEGIEN BÆRER OVERSKRIFTEN "EN GÆSTFRI FOLKEKIRKE".

Stiftets mission:

Folkekirken i Roskilde Stift skal forkynde evangeliet, så der skabes forbindelse mellem liv og tro, mellem ude og inde, mellem land og by, mellem skaberværk og dagligdag, mellem ord og handling.

Stiftets vision:

Folkekirken i Roskilde Stift vil være en kirke for alle og skal derfor:

- forkynde håb for de håbløse og mod til de modløse, skubbe til de nagelfaste, række ud til dem, der er snublet, og byde dem indenfor, der føler sig uden for
- trække tråde mellem små og store sogne, så alle kirkefolk kan få øje på, at vi sammen har muligheder og brug for hinanden
- være præget af tillid og godt arbejdsmiljø
- arbejde for at kirkefolkets dagligdag præges af bæredygtighed, og at vi hverken i liv eller tro bliver os selv nok.

Stiftsrådets strategi:

Stiftsrådet ønsker at bidrage til at opfylde stiftets vision ved:

- at arbejde for øget samarbejde og styrket erfaringsudveksling mellem sogne, provstier og stift.
- at udvikle og afprøve nye initiativer til inspiration for hele stiftet.
- at gennemføre større projekter for hele stiftet; herunder både pilotprojekter og enkelte driftsopgaver.
- at tage aktivt del i beslutninger og løsninger af opgaver på landsplan.

Stiftsrådets handlingsplan: *Fællesskabets muligheder*

Det bindende stiftsbidrag giver os mulighed for at arbejde sammen om det, vi bedst - eller kun - kan klare i fællesskab i stiftet som for eksempel vores stiftsblad, stiftsårbog og hjemmeside, vores konsulentvirksomhed omkring den kirkelige undervisning, det store konfirmandarrangement i Domkirken, det årlige inspirationsmøde for menighedsrådsmedlemmer - stiftsdagen - og stiftspræstestævnet.

HOVEDPARTEN AF STIFTSRÅDETS ARBEJDE ER ORGANISERET I FØLGENDE UDVALG:

Strategiudvalget bidrager til, at stiftsrådet løbende vurderer og prioriterer dets indsats, og herunder overvejer, hvordan indsatsen skal komme til udtryk i hvilke udvalg, der er nedsat, og hvilken økonomi der er afsat til forskellige områder. Strategiudvalget forbereder endvidere kirkepolitiske debatter, herunder høringssvar. Udvalget har også ansvaret for "Kirken på landet" og afholdelse af stiftsdagen.

Religionspædagogisk udvalg (RSRU) stiller konsulent til rådighed for præster, menighedsråd og kirke- og kulturmedarbejdere med henblik på at styrke det religionspædagogiske arbejde i sognene. Udvalgets arbejdsindsats omhandler dåbsoplæring bredt forstået, herunder bl.a. personlig vejledning af præster, det årlige konfirmandtræf i domkirken, 2-4 årlige religionspædagogiske kurser, vejledning af præster på det gerontopædagogiske område, katekismus for menighedsrådsmedlemmer, kontakt til og sparring med gymnasiepræsterne, religionsdialog i form af Din Tro Min Tro og samarbejde med stiftets skole-kirke-tjenester.

Kommunikationsudvalget har ansvar for Roskilde Stifts kommunikationsprofil og mediestrategi såvel eksternt som internt. Udvalget har ansvaret for: Stiftsbladet – hjemmesiden www.roskildestift.dk – Stiftsårbog – Rådgivning (af biskoppen) over for pressen - Elektroniske medier (fx TV eller streaming på internet, sociale medier som Facebook, radio, blogs etc.).

Udvalget for kursusvirksomhed mv. for præster sørger for det årlige stiftspræstestævne og for andre arrangementer som fælleskursus for præster og organister.

Diakoniudvalget arbejder for at styrke og inspirere den folkekirkelige indsats på det diakonale og sjælesørgeriske område. Det gøres ved at igangsætte projekter, som særligt har fokus på ensomhed og styrkelse af fællesskaber. Projekterne har fokus på, at den lokale kirke skal være en positiv medspiller med kommunale og frivillige organisationer i lokalområdet. Afholder relevante temadage med inspiration til diakonalt iværksætteri. Sørger for kontakt til de diakonale organisationer.

Global Kristendom fremmer etableringen af kontakter på stifts-, provsti- og sogneniveau med kirker i Danmark, i Europa og i Mellemøsten samt med de folkekirkelige missionsselskabers samarbejdskirker i Afrika og Asien. Samarbejder med de folkekirkelige missionsselskaber om konkrete projekter. Holder kontakt med folkekirkelige organisationer, som virker for lignende mål på landsplan. Yder praktisk støtte til kristne migrantmenigheder i deres menighedsliv. Arbejder for at fremme forståelse mellem religionerne i projekter rettet mod ældste klasser i grundskole og på ungdomsuddannelser.

Udvalg for Kirke På Vej Udvalgets formål er at udvikle og eksperimentere med nye former for kirke gennem projekt Kirke på vej. Dette kan udmønte sig i nye former for spiritualitet, lydhørhed, åbenhed, sprog, arbejdsformer og samarbejde på

*Roskilde Stifts kontor ligger i Palæet, ved Roskilde Domkirke.
Foto: Bo Nygaard Larsen*

tværs af kirkelige traditioner og retninger. Ligeledes kan udvalget bidrage med udvikling af nye aktiviteter og materialer til inspiration og vidensdeling.

Roskilde Stifts Grønne udvalg Det grønne stiftsudvalgs formål er at fremme en bevidsthed om ansvaret for Guds skaberværk i kirkernes hverdag og tilskynde til handling til gavn for natur, klima og miljø på sogne-, provsti- og stiftsniveau. Udvalget støtter gennem kurser lokalt og på stiftsplan erfaringsudvekslingen om arbejdet med udvikling af Grøn Kirke.

Desuden er stiftsrådet høringspart i forbindelse med ændringer i den kirkelige lovgivning og cirkulærer, og varetager forskellige mere administrative opgaver, herunder deltagelse i stifternes fælles kapitalforvaltning, tilladelser til udbetaling af sognenes indeståender i stiftet, bevilling af lån, drift af stiftsbiblioteket og ikke mindst bevillinger til projekter efter ansøgning.

BO NYGAARD LARSEN ER STOPPET

Roskilde Stifts medarbejder igennem de sidste 8 år, Bo Nygaard Larsen er stoppet som kommunikationsmedarbejder. Bo har udført et stort arbejde og haft en stor kontakthænde til mange i og uden for stiftet. Jeg vil benytte lejligheden til at takke Bo for hans kreative kommunikative indsats her i stiftet, og jeg ønsker ham alt det bedste for fremtiden.

Peter Fischer-Møller

NYE FOLK BAG RORET

Stiftsbladet er denne gang blevet redigeret og produceret af Helle Brink og Jørgen Michael Rasmussen. Helle og Jørgen er blevet hyret ind af stiftet til i første omgang at producere to numre af Stiftsbladet og den kommende Stiftsårbog.

Helle Brink er redaktør på bladet – en position, som hun har besat tidligere. Helle er til daglig sognepræst i Raklev sogn ved Kalundborg.

Jørgen Michael Rasmussen er kommunikationskonsulent og ejer rådgivningsfirmaet Brandbrother. Brandbrother løser løbende mange opgaver for folkekirken og kirkelige organisationer.

Du er meget velkommen til at sende gode ideer til emner og artikler til bladet til:

Helle Brink
Tlf: 59 51 30 28
E-mail: hebr@km.dk

Jørgen Michael Rasmussen
Tlf: 20 58 2817
E-mail: jmr@brandbrother.dk

Mission handler om at gå over grænser

Roskilde Stiftsblad har valgt at sætte fokus på MISSION i dette nummer. Mission er en bærende del af kirkens væsen og udspringer af, at Jesus har sendt os ud i verden for at dele evangeliet med alle folk. Det har kristne gjort siden kirkens første tid på mangfoldige måder.

Budskabet er det samme i dag, men de arbejds- og kommunikationsformer, mission benytter sig af, udvikles og forandrer sig. Derfor har vi spurgt missionsselskaber, en flygtningepreest, en kommunikationsrådgiver og en fremtidsforsker: Hvad er mission i dag? Og hvordan ser fremtiden ud for kirkens mission?

Stiftsbladet besøgte som det første Danmissions hovedkontor i Hellerup til en samtale med generalsekretær JØRGEN SKOV SØRENSEN om mission i dag.

Interview ved Helle Brink

Det er hen mod slutningen af interviewet, at Jørgen Skov Sørensen samler trådene med denne vinkel på mission: "Mission handler om at gå over grænser. Om at nedbryde grænser og skel mellem mennesker – sorte og hvide, stærke og svage, rige og fattige."

"Missionærer har altid rejst over grænser; både fysiske, geografiske, kulturelle og religiøse grænser," siger Jørgen Skov Sørensen og fortsætter: "Men det er vigtigt at bevæge sig ind på andres områder med respekt. Ved at vise vej til dialog kan kirken optræde som en modkultur."

Dialog

For Danmission er dialog en hovedhjørnestein i missionsarbejdet. Dialogen som arbejdsform hænger sammen med respekten for de mennesker, Danmissions udsendte møder og samarbejder med.

"Missionsdialog er ikke bare høflig udveksling af synspunkter," slår Jørgen Skov Sørensen fast, "det er vigtigt, at fortælle åbent, hvad vi står for. Dialogen betyder, at vi ikke vil forsøge at trække noget ned over hovedet på mennesker, men at vi på den anden side forklarer os, så der er rene linjer."

Formålet med dialogformen er at skabe et samtaleforum, hvor

en minoritet også kan blive hørt. I mange af de lande, hvor Danmission arbejder, er de kristne i mindretal, og det er derfor en stor støtte for dem, når det lykkes at skabe rum for samtale med det omgivende samfund.

"Det er uvant for os i vores velfærdskirke og svært at forestille sig, hvordan det er at være et mindretal og blive undertrykt. Det gælder f.eks. kirkerne i de arabiske lande. Her skal vi være opmærksomme på, at vores samarbejdspartnere i minoritetskirkerne ikke ønsker at være ofre. De vil være en del af det samfund, de hører til i. For dem er hjælpen til lokal dialog den helt rigtige vej, hvor det bliver muligt at opbygge et samtaleforum i stedet for at gemme sig bag høje mure, som det sker i Pakistan."

"Er det forkyndelse?" spørger Jørgen Skov Sørensen retorisk og svarer: "Det peger hen på Kristus og friheden i ham. Evangeliet er grænsebrydende. Og når Danmission aktivt går i dialog med mennesker af anden tro eller ingen tro, demonstrerer vi, hvad evangeliet er i stand til: nemlig at skabe gensidig forståelse, mægling og forsoning."

Partnerskaber

De tider er for længst forbi, da mission foregik ved, at hvide mænd rejste ud og belærte de indfødte. I samklang med den

HJÆLP TIL ALBINOBØRN – ET AKTUELT INDSATSOMRÅDE FOR DANMISSION

Børnehjem for albiner og andre udsatte børn. Foto: Danmission.

I Tanzania lever forholdsvis mange mennesker med arvelig albinisme. En ud af 1.400 nyfødte har sygdommen, som betyder, at man ikke danner pigmentet melanin i hud, hår og øjne. Det antal er 15 gange så højt som i Europa.

”Albiner er en social minoritet og er jaget vildt i Tanzania,” fortæller Jørgen Skov Sørensen. ”De kaldes spøgelsesfolk på grund af deres udseende og bliver udstødt af det sociale fællesskab. Men værre er, at albiner bliver jaget og myrdet, fordi hekseheksere bilder folk ind, at albiner har en særlig kraft.”

Derfor har Danmission indgået et partnerskab med Tanzanias lutherske kirke om støtte til familier – og særligt til børn – med albinisme. De lokale kirker støttes i at oprette landsbykomitéer, som kan være med til at redde truede albinobørn. Det gøres ved at skabe sikre rammer om familierne eller ved helt at hjælpe dem væk fra landsbyen.

Men på længere sigt gælder det om ændre synet på albiner, så udstødelse og forfølgelse kan stoppes. Her kan kirken danne modkultur ved at arbejde for en holdningsændring. Danmission understøtter ved partnerskab de lokale kirkers samarbejde med menneskerettighedsorganisationer, der kan lede til handling på politisk og juridisk niveau. Også i dette projekt bruges dialogmetoden for at få de involverede i tale.

dialogiske tilgang til mission arbejder Danmission med at etablere partnerskaber med lokale kirker og menneskerettighedsorganisationer.

”Det er muligt at indgå partnerskaber i dag,” siger Jørgen Skov Sørensen, ”det var det ikke for 200 år siden. Dengang drejede det sig om proklamation af evangeliet og om at etablere kirker. I dag er opgaven at styrke allerede eksisterende kirkefællesskaber. Det gør vi ved at indgå partnerskaber med lokale kirker.”

Kirkeudvikling og fattigdomsbekæmpelse er to vigtige indsatsområder for Danmission sammen med dialogarbejdet. Men det er meget forskelligt, hvordan hjælpen og støtten kan gives, afhængigt af den lokale kirkes fundering.

”I Tanzania er kirken stærk og påtager sig store samfundsmæssige opgaver,” fortæller Jørgen Skov Sørensen. ”Kirken i Tanzania yder ofte en langt større indsats på det sociale område, end regeringen formår, mens kirker i andre lande er mindre og står svagt i samfundet. For de svage kirker er det vigtigt, at de ved, de ikke er glemt. Danmission skal både være dér, hvor kirkerne er små og svage, og hvor de er stærke. Partnerskabet er en god arbejdsform, hvor den lokale kirkes egen styrke bestemmer, hvilken hjælp der er brug for.”

Set fra et synspunkt om at få bedst muligt udbytte af en missionsindsats er partnerskaber også en god måde at organisere arbejdet på. Jørgen Skov Sørensen forklarer: ”Partnerskaber åbner døre, kulturelt og magtmæssigt. Med et samarbejde med en lokal partner kan vi få tættere kontakt lokalt og opnå bedre resultater. Vi kan simpelthen løfte mere i fællesskab.”

Anerkendelse fra staten

Danmission har for nylig indgået en partnerskabsaftale med Danida, som følges af en bevilling på 60 millioner kroner. En del af pengene er afsat til Dansk-Arabisk Partnerskabsprogram og skal bruges til Danmissions indsats i Mellemøsten med religionsdialog og forebyggelse af ekstremisme i 2017-22.

”Udover at det er godt, at vi kan fortsætte den vigtige indsats i områderne, er det også en anerkendelse af kvaliteten af vores arbejde,” siger Jørgen Skov Sørensen og fortsætter: ”Projektet udføres i samarbejde mellem ngo'er herhjemme og i Mellemøsten for at skabe tolerance og fredelig sameksistens – både i og imellem Mellemøsten og Danmark. Projekttilbuddene er blevet nøje vurderet, og godkendelsen af os som samarbejdspartner viser, at staten anerkender vores indsats. Det er et skulderklap til Danmissions mange medarbejdere og frivillige.”

”Mission handler om at gå over grænser og repræsentere en modkultur – i tro på Guds nåde og Helligåndens virke,” slutter Jørgen Skov Sørensen.

Af Jørgen Michael Rasmussen

“ Hvis folkekirken skal lykkes med sin mission, så skal den fokusere på det, der binder den sammen fremfor det, som man er uenige om.

O rdene er Christian Haves. Stiftsbladets udsendte har inviteret sig selv på kaffe hos Christian Have - en af Danmark dygtigste kommunikationsfolk. Igennem snart mange år har Christian Have rådgivet virksomheder, kulturinstitutioner og politikere i effektiv kommunikation og kreativ eventmaking. Han er knivskarp, han er engageret og man går altid beriget hjem fra en samtale med ham. Derfor har vi på Stiftsbladet besluttet at bede ham om et bud på, hvordan folkekirken kan blive bedre til at nå ud til de mennesker, vi gerne vil have i tale.

Man er knapt kommet ind i stuen på 2. sal på Frederiksberg, før han er godt i gang, opfyldt af inspiration fra Kulturmødet i Nykøbing Mors, som han er kraftigt involveret i og lige kommet hjem fra.

Kan folkekirken hente inspiration fra events som Kulturmødet?

”Klart ja. For nogle år siden, ville man mene, at det var umuligt at samle folk som tilhørere til seancer, som ret beset er lange samtaler mellem to mennesker om alvorlige, seriøse og tunge emner. Og se. I dag står folk i kø. Både til Kulturmødet på Mors, til Folkemødet på Bornholm eller til Heartland Festivalen på Fyn. I dag er der en åbenhed overfor at komme til en snak, hvor man både kan være deltager, høre noget man kan reflektere over og få noget med hjem, der giver mening. Selvfølgelig hjælper det, hvis du har nogle kendte mennesker på programmet, men emnet er også vigtigt.

Lad mig give dig et eksempel. I sommer var jeg for eksempel inviteret til at være moderator på en talk, der skulle af-

holdes midt i Gellerupparken i Århus med emnet "Hvordan bliver vi bedre til at forstå hinanden." Så tænkte jeg, at det kunne da være interessant at samle en repræsentant fra den kristne, den jødiske og den muslimske tro til en samtale. Det lykkedes mig at samle Kjeld Holm, Naveed Baig, der er iman, og Jair Melchior fra det jødiske trossamfund, og så fik vi en spændende dialog om, om der er forskel på den Gud, vi snakker om. Det, der var interessant, var, at den talk samlede masser af lydhøre tilskuere, og så var det så smukt at høre de 3 deltagere tale om, hvordan kærlighed, barmhjertighed, generøsitet og respekt for hinanden binder de tre religioner sammen.

Jeg tror - med andre ord - på, at folkekirken kunne høste goodwill på ikke kun at gøre os klogere på tro og kristendom, men også være den institution, der tager initiativ til at skabe forståelse på tværs af tro og være den institution, der samler os som danskere."

Som Folkekirke så har man jo hele befolkningen som sin målgruppe. Hvad kræver det at få folk i tale i 2017?

"Det er næsten umuligt at nå ud til alle. Hvis man gerne vil have alle mennesker i tale, så må man finde ud af, hvad det er, man gerne vil have alle til at være sammen om. Hvis man gerne vil være noget for alle, så er man nødt til at fortælle, hvad det er, man gerne vil være, hvorfor man gerne vil være det, og hvad man har at tilbyde. Lige nu oplever jeg desværre, at der er et stykke vej til, at folkekirkens forskellige retninger kan samles om det.

Folkekirkens mangfoldighed er på mange måder en styrke, men, når vi taler kommunikation, så må man fokusere på det, som man kan blive enige med hinanden om. Folkekirken skal jo kunne svare klart på de forskellige brændende spørgsmål, som folk måtte have: Hvorfor folkekirken er vigtig her i 2017 og hvorfor tro er afgørende for mennesket!

Jeg skulle jo mene, at der ligger en stor mulighed for folkekirken - i vores til stadighed mere fragmenterede verden - i at stå som et sted, hvor man gerne vil lytte til det enkelte menneske. Der er nærmest ingen andre steder i samfundet i dag, hvor man er interesseret i at lytte og har tid til at se hinanden som mennesker.

Hvad er samlende for os alle? Vi vil gerne ses. Vi har alle et behov for at kunne have en meningsfyldt dialog om de store

spørgsmål i livet. Vi har behov for en modvægt til alt det fragmenterede. Det er dét, som folkekirken kan, og som man skal blive bedre til at italesætte."

Hvordan skal man italesætte det?

"Folkekirkens kernebudskaber skal man jo ikke ændre på eller popularisere, men man skal blive bedre til at indgå nogle partnerskaber med omverdenen, der bringer kirken og kommunikationen ud af sin komfort zone. Hvis man ikke gør det, så kommer man kun til at snakke med dem, som man snakker med i forvejen.

Der er interesse for det substantielle. Her har man fat i den lange ende. Men folkekirken skal forstå, at formidlingen skal være af 2017. Det vil modtagerne simpelthen forvente, og hvis dette ikke er tilfældet, så risikerer man at miste sin legi-

timitet som organisation. Og hvis man mister sin legitimitet i folkedybet, så risikerer man ikke at overleve.

“

Folkekirkens interne stridigheder og diskussioner må ophøre. Folkekirken har en enestående chance for at nå ud til folk med sin forkyndelse i årene, der kommer, og der er behov for den. Men det kræver, at man har en fælles og entydig vision for forkyndelsen.

Så folkekirken skal have en bevidsthed, der er i bevægelse. Vi lever i en tid, hvor tingene ændrer sig med lynets hast. Man kan med andre ord risikere at miste betydning i løbet af ganske få år, hvis man ikke er sig sin rolle bevidst. Omvendt er vores tid også et mulighedsrum, hvor folkekirken har mulighed for at komme til at spille en større rolle i samfundet og den offentlige debat, hvis man tør indtage rummet.

Teologen Viggo Mortensen har skrevet at al moderne mission må være dialogisk...

I al god formidling er modtageren tænkt ind. Folkekirken skal turde stille spørgsmål - og lytte til svarene! Folkekirken skal invitere til dialog og mene det. Dialogen må ikke bare være proforma. For ud af en god dialog, der opstår gerne det, man kalder samskabelse og mulighed for at udvikle noget, der var bedre end det, der var. Igennem en frugtbar dialog om, hvad en kirke skal være, så vil de, der deltager, jo tage medejerskab for udviklingen.

I det øjeblik folkekirken kan lukke op for en dialog, så vil man også have en meget bedre chance for at få viden om, hvad der rører sig blandt folk. Man kan sige at en åben dialog vil kunne være enormt værdiskabende for Folkekirken."

Mission årgang 2017

Af Jørgen Michael Rasmussen

Mission er i bund og grund folkekirkens inderste væsen. Dét som organisationen er sat i verden for: Forkyndelsen af Guds ord! Men hvad lægger missionsselskaberne selv i missionsbegrebet her i 2017? Og hvordan praktiserer de det i dag?

PETER FISCHER-NIELSEN

Generalsekretær Mission Afrika

Hvad er mission for dig?

"Først og fremmest ser jeg mission som noget, der dækker både ord og handling. I Mission Afrika arbejder vi således både med forkyndende aktiviteter og med andre aktiviteter som for eksempel skolearbejde, uddannelse, sundhed og religionsdialog. Man kan sige, at vi har en helhedsorienteret tilgang til mission!"

Hvordan har missionsselskabernes arbejde ændret sig de seneste år?

"En af de mest markante ændringer i vores måde at arbejde på er skiftet fra primært at have fokus på udsendelse af danske missionærer til i stedet især at arbejde med støtte til lokale medarbejdere og selvstændige kirker og organisationer i Afrika. Som et eksempel på den nye slags medarbejdere, som vi støtter, kan nævnes, at vi i samarbejde med kirken i Cameroun har været med til at sende seks missionærfamilier fra Cameroun til Mali. Men der er mange andre gode eksempler, og hundredvis af afrikanere arbejder i dag med på de projekter, som Mission Afrika er engageret i."

Hvad er jeres fokusområder?

"Vi planlægger vores aktiviteter i tæt dialog med vores partnere. I de seneste år har konflikten med terrororganisationen Boko Haram haft en stor betydning for vores arbejde, særligt i Cameroun, der har oplevet en stor flygtningestrøm fra Nigeria. I den forbindelse har vi både bidraget med konkret nødhjælp, ligesom vi har understøttet en række dialogkonferencer med henblik på at forebygge radikalisering blandt almindelige muslimer og kristne. Vi støtter også den teologiske uddannelse af præster i Cameroun, hvor det blandt andet har været

vigtigt at styrke deres indsigt i islam for bedre som præster at kunne møde dem med det kristne evangelium. På nødhjælps- og udviklingssiden har også Den Centralafrikanske Republik fyldt meget. Landet er på grund af mange års borgerkrig bragt helt i knæ og indtager den kedelige placering som verdens mindst lykkelige land. Vi er engageret i at styrke sundhedstilbuddene og opbygge skoler og sikre skolegang i områder, hvor børnene har været uden adgang til uddannelse i lang tid."

Hvorfor er det vigtigt at arbejde med mission specifikt i Afrika?

"Det er der mange gode grunde til. For vores organisation er det historisk betinget, at vi er i Afrika. Men grundlæggende handler det om, at vi gerne vil bringe det kristne evangelium videre til andre mennesker i ord og handling. Desuden ser vi også vores indsats som en vigtig hjælp og støtte til de nærområder, hvorfra mange mennesker flygter til Europa i disse år. Vi oplever, at vores hjælp via lokale kirker gør en forskel for både enkeltpersoner og lokalsamfund.

Globaliseringen og det at mange mennesker i de senere årtier er kommet til Danmark fra blandt andet Afrika, betyder, at vi også har et ønske om at arbejde med mission i Danmark. Vi har tidligere haft en missionær ansat i Gellerup-området i Århus, og lige nu og her arbejder vi på nogle ideer om blandt andet at bruge vores mange genbrugsbutikker mere aktivt i kontakten med nydanskerne. Vi har mange nydanskere som kunder i vores butikker, men vi kunne også godt tænke os at gøre en indsats for integrationen ved at tilbyde nydanskerne at blive medarbejdere i vores butikker. Det er et godt sted at lære både sprog, dansk kultur og kristendommen at kende – og det er en god indgang til at blive del af et fællesskab.

Hvordan kan man som menighed gøre brug af jer?

"Der er mange muligheder. Kontakt os og lad os tage en dialog. Vi sender med mellemrum volontører afsted til vores samarbejdspartnere, vi arrangerer rejser til de områder, vi arbejder i, vi kommer gerne ud og holder foredrag om vores aktiviteter, og vi er selvfølgelig glade for alle former for støtte."

JONAS ADELIN JØRGENSEN

Generalsekretær Dansk Missionsråd

dansk missionsråd
danish mission council

Hvad er mission for dig?

"Mission handler i sin grundessens om, hvordan man kan være kirke for andre. Kirken og den kristne tro må aldrig blive en klub! Mission handler om, hvordan man kan gøre den kristne tro vedkommende for andre. Jeg ser ikke mission som knyttet til en speciel aktivitet, men som helheden af en bred vifte af tiltag og aktiviteter, som skal skabe forandring for mennesker gennem tro. Det at "missionere" har fået en lidt negativ klang i moderne dansk – det at ville påtvinge andre en holdning. Men det handler moderne mission jo netop ikke om. Det handler om forkyndelse, individuel omvendelse og social transformation gennem ord og handling.

Du mener, der er fordomme om mission?

"Ja, men det er ikke nødvendigvis negativt, at vi bliver udfordret. Det er en god lejlighed til at reflektere over missionsarbejdets ambivalente historie. For 100 år siden havde man jo den opfattelse her i Europa, at man var verdens centrum, og at resten af verdenen var perifer. Man mente, at man havde en pligt til at løfte den tredje verdens lande op på vores niveau – herunder også at løfte åndeligheden op på vores niveau. I dag er denne kolonitids-tankegang jo væk, og verden er centrum-løs. I dag kan vi mødes som ligemænd. Vi skal ikke ud at opdrage nogen til noget. I stedet handler mission om at formidle kristendom, så det bliver en god nyhed for andre. Mission skal skabe individuel forandring, sociale fællesskaber og samfundsforandring.

Hvordan går det de danske missionsselskaber i disse år?

Overordnet så vil jeg mene, at de har det godt og udfører et fantastisk stykke arbejde. Der er måske færre udsendte i 2017

end for et par år tilbage, men det folkelige engagement i missionsselskaberne er stort, og mængden af gaver der tilflyder missionsselskaberne er stigende. Der bliver udført et stort arbejde mange steder – især i Østafrika har danske missionsselskaber haft en stor betydning for de store og voksende lutherske menigheder i f.eks. Kenya, Tanzania og Etiopien, men det er bare et af mange eksempler.

Hvad er de store udfordringer nu og her for missionsselskaberne, som du ser dem?

"Jeg mener, at de store udfordringer generelt findes på identitetsniveauet. Det er vigtigt hele tiden at arbejde med, hvad det er for en opgave vi har. Hvordan vi kan være gode partnere for samarbejdspartnerne i udlandet. Hvordan vi kan skabe nye frugtbare partnerskaber. Og hvordan vi engagerer de danske menigheder på bedste vis. På nødhjælpsområdet har organisationer som Folkekirkens Nødhjælp og Røde Kors mange flere ressourcer end os, men missionsselskaberne er nok bedst, når det gælder om at give ganske almindelige mennesker en mulighed for at engagere sig og gøre en forskel på meningsfuld måde både ude i verden og herhjemme.

Hvordan kan man som menighed gøre brug af jer?

"Man er velkommen til at henvende sig til Dansk Missionsråd, hvis man som menighed har en ambition om at engagere sig i missionsarbejde. Så er vi gerne behjælpelige med at skabe et lykkeligt match med et missionsselskab. Ellers henvender man sig bare direkte til missionsselskaberne. Det kan f.eks. være med henblik på at skabe samarbejde mellem et sogn og en afrikansk menighed, det kan være man vil udsende lokale voluntører, eller det kan være med et ønske om et besøg i udlandet. Det kunne også være, at man bor i et sogn, der har modtaget mange flygtninge. Her kan man også trække på missionsselskabernes erfaringer mhp. kulturmøder og religionsdialog.

JENS MEDOM MADSEN

Generalsekretær Indre Mission

Indre Mission

Hvad er mission for dig?

Jamen der drejer sig helt banalt om at forkynde Jesus som verdens frelser. Vi ser det som vores absolutte hovedopgave at lede til Jesus. Det er det, vi er optaget af, og det vi brænder for i Indre Mission!

Hvordan har missionsarbejdet ændret sig de seneste år?

Man kan sige, at målet med vores arbejde er det samme, som det altid har været. Her er vi – om man så må sige – stokkonservative! Men hvad angår måden, vi praktiserer mission på, så har vi historisk tradition for at tænke nye veje i Indre Mission. Vi er passionerede mennesker, som er meget optaget af at udvikle os og finde nye veje til at formidle det kristne budskab. Jeg tror, at den mest oplagte ændring er vores store fokus på også at være til stede på internettet og de sociale medier. Folk er meget online og det er vigtigt, at vi som organisation er dygtige til at navigere på nettet. Herudover mener jeg dog også, at den personlige dialog menneske til menneske og face to face stadig er meget vigtig.

I lægger vægt på at jeres forkyndelse gør troen levende for folk. Hvordan gør man kristendommen relevant for den moderne dansker?

Jeg tror på, at alle mennesker tænker over og forholder sig til livets store spørgsmål, og her er det vigtigt, at vi deler vores tanker om liv og tro og formidler glæden ved evangeliet. Jeg tror på vigtigheden af at skabe relationer og på kontakten fra menneske til menneske.

Vi skal ikke sidde og vente på, at folk kommer i kirke, men vi skal bevæge os hen, hvor folk er. Og her er det vigtigt, at

møde alle mennesker på deres præmisser. Mission er jo en vigtig opgave. Det er både nu og evighed, der står på spil! Vi har alle brug for at blive ledt til Jesus. Men budskabet skal ikke tvinges ned over hovedet på folk. Tværtimod. Det gælder om at skabe kendskab til kristendom således, at alle bliver klar over, at de har et valg og bliver i stand til at foretage et kvalificeret valg.

Hvad er jeres fokusområder i årene, der kommer?

Vi skal have fokus på at udvikle vores sprog i ordets brede forstand og vores forståelse af det at være kirke. Mission skal udfoldes i alle kroge af kirken, og derfor skal man hele tiden have fokus på, hvordan man kan nytænke mission i Danmark. Det er jo et arbejde, man aldrig bliver færdig med. Der er i disse år et stort generationsskifte i gang i Indre Mission. Det giver i sagens natur både nogle udfordringer og nye muligheder.

Hvordan kan man som menighed gøre brug af jer?

Vi samarbejder gerne med lokale kirker og menigheder. Først og fremmest kan man bruge os som sparringspartnere til at få ny inspiration til, hvordan man kan praktisere mission i det lokale område. Vi har masser af gode ideer til, hvordan man kan udfolde kirkens mission på forskellig vis. Jeg vil opfordre den enkelte menighed til at gribe fat i den lokale regionsleder fra Indre Mission og få en snak.

Vi har en palet af tilbud, vi kan byde ind med: Vi har en beemandet cafébus som vi gerne kører ud til markedspladser, festivaler og lignende for at tilbyde folk en snak om Bibelen og Kristus, vi har en kreativ medarbejder, der tager ud og laver forløb for konfirmander, hvor de maler ikoner, og så har vi en række online-tilbud, som man som lokalkirke også kan linke til eller henvise til. Et eksempel er hjemmesiden adamogeva.dk rettet imod teenagere, hvor man kan søge oplysninger om følelser, krop og sex.

RENE HARTZNER

Generalsekretær Aktiv Mission

Hvad er mission for jer i 2017?

I Aktiv Mission betyder mission først og fremmest et ønske om, at mennesker må lære Jesus Kristus at kende. I Polen sker det gennem gospelkor, hvor gospelkorene giver sangerne lyst til at studere Bibelen og tale om åndelige ting. I Rusland søger rockgruppen Drusjki at få unge væk fra stoffer og alkoholmisbrug ved, at de får Jesus ind i stedet for. I Albanien fokuserer vi på børneklubber og kirkeligt hjælpearbejde i udsatte kvarterer. I Indien hjælper og uddanner vi lokalbefolkningen, og når de spørger, hvorfor vi hjælper dem gratis, siger vi: Den gud, der bor i mig, siger, at jeg skal gøre det. Hvilken gud? spørger de så, og så fortæller vi om Jesus.

Hvordan har missionsarbejdet udviklet/ændret sig de senere år i forhold til tidligere?

Hos os har det i grunden ikke ændret sig. Vores fokus i Aktiv Mission har hele tiden været missionsarbejde.

Hvorfor var det nødvendigt for jer at skille nødhjælpsdelen og missionsdelen ud i to separate organisationer: Mission Øst og Aktiv Mission?

Det har vi gjort af hensyn til lokale medarbejdere i de muslimske lande, vi arbejder i. Når lokalbefolkningen spørger, om Mission Øst driver missionsarbejde, kan vi sige klart nej. I Mission Øst betyder ordet mission, at vi har en opgave, og den opgave er at hjælpe mennesker. Men i Aktiv Mission betyder mission, at vi peger på Jesus.

Opdelingen gavner også givere herhjemme. Det skaber større klarhed over, hvad pengene går til, når det er opdelt i to organisationer.

Hvad er jeres vigtigste projekter og fokusområder i disse år?

Det er svært at svare på. Men skal jeg alligevel vælge, er det vores arbejde i Indien. Her ser vi resultater, der gør os helt matte i sokkerne! Blot i 2016 er over 60.000 mennesker nået med evangeliet og omkring 1000 nye husmenigheder dannet.

En anden ting er, hvor længe vi får lov at arbejde i Indien. Kristne bliver forfulgt, og flere af vores præster er blevet interneret. Der er et øget pres og konstant chikane omkring det kristne arbejde.

Hvori adskiller I jer fra de andre missionsselskaber?

Ved at vi ikke sender missionærer ud fra Danmark. Vi oplever, at lokale befolkninger lytter mere til folk fra deres egen kultur. De kender kulturen, sproget og levevilkårene – og vi når ud til mange flere, når vi uddanner og sender lokale præster til deres egne.

Forestil dig, at vi skulle sende en dansk missionærfamilie til Nepal med mand og kone og børn, der skal på kostskole. Hvad koster sådan en missionærfamilie om året? Der går tid, inden de lærer sproget, og når de har lært det og skal ud og virke i landsbyerne, står der dollartegn i øjnene på lokalbefolkningen. Det kan du ikke løbe fra som europæer. Men lokale kan sproget, kender kulturen og kommer ind ubemærket. For det, en dansk missionærfamilie koster at sende ud, kan du mindst lønne 30-40 lokale præster, sørge for at de kommer på bibelskole og får alt det nødvendige materiale.

Hvordan kan man samarbejde med/hjælpe jer som en almindelig dansk folkekirke/menighedsråd?

Hvis unge mennesker vil ud og se verden, har vi et volontørprogram, hvor unge kan komme til Indien og hjælpe til på børnehjem i mindst 3 måneder men også længere tid hvis det er muligt. Man kan også starte lokalindsamlinger, danne bede- eller bibelgrupper og informere andre om Aktiv Missions arbejde i Albanien, Polen, Rusland, Indien og gennem SAT-7. Man kan øremærke beløb til bestemte projekter og sende pengene via vores hjemmeside www.aktivmission.org.

**MISSION.
MISSION.**

**IMPOSSIBLE?
IMPOSSIBLE!**

Af Jørgen Michael Rasmussen

Umuligt at engagere danskerne i folkekirken? Ikke hvis man spørger sognepræst og fremtidsforsker Birgitte Kragh Engholm. Faktisk har muligheden for at spille en vigtig rolle i mange danskeres liv aldrig været bedre for folkekirken end nu og i årene, der kommer, mener hun. Vi går imod tider, hvor folk vil efterspørge det, som kirken tilbyder. Men vi vil kun lykkes med at være folkekirke, hvis vi – som hun siger – også bliver folkets kirke.

Hvad mener du med det?

"Jeg mener, at hvis vi vil være folkets kirke, så er vi nødt til at vide, hvor folk er. Vi er nødt til at vide, hvilke behov folk har, hvilke drømme de har, og hvilke krav de stiller til folkekirken, til deres medlemskab og til deres lokale præst – og ikke mindst til livet i al almindelighed! Der er en tysk teolog, der hedder Isolde Karle, som har påpeget, at man for at arbejde som præst i dag, så er man er nødt til at foretage moderne kulturanalyse. For at kunne sætte evangeliet i spil i samfundet, så er du nødt til at forstå, hvor samfundet er på vej hen. Det er denne kulturanalytiske tilgang, der ligger til grund for min bog "Den fremtidsgodkendte folkekirke".

Birgitte Kragh Engholm udgav tidligere i år bogen "Den fremtidsgodkendte folkekirke". Bogen er det første bud på at introducere fremtidsforskningens scenarie-tankegang i forhold til den danske folkekirke. Og Birgitte Kragh Engholm er både sognepræst ved Sct. Matthæus kirken på Vesterbro og fremtidsforsker, så grebet var oplagt for hende.

Et centralt budskab i din bog er, at folkekirken skal "lytte højere" til, hvad det moderne menneske i fremtiden vil efterspørge. Hvad lægger du i formuleringen "lytte højere"?

"Jamen jeg mener, at vi i folkekirken skal løfte os op i helikopterperspektiv, kigge nøje på samfundet og analysere, hvor vi som mennesker er på vej hen. Vi er nødt til at forstå dem, vi gerne vil have i tale, hvis vi skal lykkes med vores forkyndelse. Vi skal med andre ord være skarpe på, hvem vi er kirke for. Jeg plejer at illustrere det med et indlysende eksempel. Det giver sig selv, at man er nødt til at formidle det kristne budskab forskelligt til en 5-årig, en teenager eller en pensionist – ikke sandt. Den tænkning er du i dag nødt til at overføre på alt, hvad du foretager dig. Tanken om at one-size-fits-all duer ikke længere – folk er forskellige og de vil stille nye krav til os i fremtiden.

Nogle grupper i folkekirken vil mene, at det, du vil, er at lefle for folk?

"Jeg er faktisk ude i det modsatte ærinde. Vi skal hæve barren i forhold til kvaliteten af det arbejde, vi udfører. Det drejer sig ikke om at lefle. Ligesom alle andre organisationer og virk-

somheder, så må vi erkende, at folk bevæger sig, og det må forkyndelsen så også.

I bogen "Den fremtidsgodkendte folkekirke" beskriver Birgitte Kragh Engholm 13 megatrends, som vil sætte sit præg på verden i de kommende 10-20 år, om vi vil det eller ej. Men bogen er ikke kun en beskrivelse af, hvad vi står overfor som folkekirke. Hvert afsnit i bogen indeholder konkret inspiration og vejledning til, hvordan man kan arbejde med betydningen af de beskrevne megatrends, hvis man sidder i et menighedsråd eller i et arbejdsfællesskab i folkekirken med henblik på iværksættelse af konkrete tiltag.

En af de megatrends, du beskriver i din bog, kalder du "Fra servicering til medskabelse" – det at det moderne menneske ønsker at være medskabende i sit liv. Hvad kommer den trend til at betyde for kirkens mission?

"Vi har været vant til i høj grad at praktisere en-vejs-kommunikation i kirken. Det er den måde, hvorpå vi holder sogneaftener, underviser på og holder gudstjenester på. Det er vi nødt til at tænke anderledes. I de her år oplever vi i stigende grad, at det moderne menneske ønsker at fylde noget mere, har en forventning om at blive inddraget og har en lyst til at bidrage. Det synes jeg vi i kirken skal se på som en positiv ting. Lad mig give dig et eksempel. Jeg oplever bl.a., at der bliver flere og flere, der kommer og ikke bare tager standardvielsen, som den er, men derimod har et ønske om at være medskabende i, hvad der skal ske i kirken. Det må folkekirken ikke se som kritik, for det er jo et spørgsmål om engagement. Den type ønsker kommer vi til at opleve meget mere af – og det skal vi kunne håndtere. Det vil simpelthen blive forventet af os. Jeg personligt elsker det, når jeg har den type brudepar. Jeg tror på, at vi er nødt til at tænke medskabelse ind i vores mission. Det gælder, både når arbejder vi i Danmark og i udlandet"

Vil det blive nemmere eller sværere at missionere for de kristne værdier i fremtiden, tror du?

"Det kan jeg sige helt tydeligt: Det kan blive meget, meget nemmere, men kun hvis vi tager det alvorligt at kigge på, hvem vi gerne vil kommunikere med, og hvor de er henne. Grunden til, at jeg mener, det blive nemmere, er, fordi folk i fremtiden vil have meget mere fokus på de dybere værdier end på materielle goder. Det er en ganske klar trend i tiden, som kun vil vokse. Hvis vi fortsætter i folkekirken med at gøre som i dag, så er det ikke sikkert, at folk finder hen til os, men hvis vi lytter lidt højere, så har folkekirken aldrig haft bedre mulighed for at få betydning for mange mennesker."

Så folkekirken er ikke ude i en "mission impossible" Du er optimist med hensyn til folkekirkens fremtid?

"Ja, dét er jeg. STOR optimist!"

JEG ER ALDRIG HOLDT OP MED AT SE MIG SELV SOM MISSIONÆR

NETE ERTNER RASMUSSEN

er sognepræst i Snese-Everdrup pastorat
og har desuden en kvote til at være flygtninge- og indvandrerpræst.
Stillingen trådte i kraft i december 2015 som følge af
tilstrømningen af flygtninge og oprettelsen af et
asylcenter i Næstved.

Interview ved Helle Brink

Mission er at dele Jesu kærlighed. På spørgsmålet, om det er en opgave for en flygtningepreæst at missionere, svarer Nete Ertner Rasmussen: "Ja. Mission er en opgave for os alle. Vi skal møde de fremmede med Jesu kærlighed, og det er mission. Jeg tænker sådan om det, at det i grunden ikke er mig, der gør noget for dem; men at Jesus møder dem med udstrakte arme via mig."

En del af de flygtninge, Nete Ertner Rasmussen møder, er kristne, som er flygtet på grund forfølgelse. Hun fortæller: "Jeg tager mig særligt af de kristne flygtninge, for de har det dobbelt svært. Hvis de er nykristne, dvs. de er konverteret fra islam, lever de i frygt for muslimerne, for der er dødsstraf for at konvertere. Det betyder, at de forlader alt, når de flygter, for de kan sandsynligvis aldrig vende hjem. Derfor har de også et ægte ønske om en fremtid her, hvor de gerne vil integreres. De kristne finder sammen i fællesskab med hinanden her med basis i kirken. Det er menighedernes opgave at tage imod dem og hjælpe med at være deres nye netværk, når de får asyl."

Men Nete Ertner Rasmussen mødes med alle flygtninge uanset tro og har også gode samtaler med muslimer. Hun har døbt mange af dem, og det giver anledning til alvor: "Jeg skal være meget påpasselig, når muslimer ønsker at blive døbt. Det er vigtigt, at de bliver klar over de konsekvenser, det har at blive døbt og dermed konvertere."

MISSIONÆR UDE OG HJEMME

I mange år var Nete Ertner Rasmussen udsendt som missionær i Mellemøsten sammen med sin mand, Henrik Ertner Rasmussen. De har bl.a. boet i Egypten, hvor opgaven var dialogarbejde mellem kristne og muslimer. Nete Ertner Rasmussen fortæller: "Årene i Mellemøsten har givet mig et bredt kendskab til mission, og til islam og hele den mellemøstlige kultur, – et kendskab som jeg kan bruge i mit arbejde nu. Derfor ved jeg f.eks., at det betyder meget for muslimer, at der er overensstemmelse mellem ord og handling. Vi kan ikke bare tale om næstekærlighed, men den skal vises i handling; så diakoni er en vigtig del af flygtningearbejdet."

Der er sammenhæng mellem at være missionær ude i verden og at varetage opgaven som flygtningepreæst her hjemme, mener Nete Ertner Rasmussen og siger: "Jeg har altid holdt mig for øje, at missionsarbejdet havde sin begrundelse i Jesu ord om, at vi skal drage ud blandt mennesker og bringe evangeliet videre. Nu er de fremmede her hos os, så derfor er missionsbefalingen ligeså relevant i Danmark."

Nete Ertner Rasmussen oplever sit arbejde som flygtninge- og indvandrerpræst i direkte forlængelse af sin tid som missionær. Det betyder også, at hun står til rådighed og tit må tage af sted med kort varsel for at være til hjælp. "Jeg er der, når det brænder på, – og det har jeg lovet dem," slutter Nete Ertner Rasmussen.

En typisk arbejdsdag

For at give et billede af det alsidige arbejde som flygtningeprest, giver Nete Ertner Rasmussen et eksempel på en typisk arbejdsdag:

Kl. 10.00 -12.00

Kvindekrisegruppe

Kvinderne har nogle særlige problemer, som det er godt for dem at dele med hinanden, uden deres mænd er tilstede. Nete Ertner Rasmussen sørger for rum i kirkens lokaler, så kvinderne har en trykramme og kan tale sammen.

Kl. 12.00

Frokost med en flygtningegruppe

Et fælles måltid er en god måde at mødes på flygtningecenteret. Alle bidrager til måltidet, og der er plads til at få snakket sammen.

Kl. 13.00

Bisidder ved en samtale på skolen

Nete Ertner Rasmussen går gerne med til samtaler med myndigheder, når hun bliver bedt om det. Det er en god hjælp og støtte for de forældre, som denne dag skal tale med skolen om deres børns skolegang.

Kl. 16.00

Runde til familierne

En til to gange om ugen kører Nete Ertner Rasmussen en runde, hvor hun besøger nogle af dem, hun har lært at kende. Det er korte besøg, hvor hun bare 'siger hej' og drikker en kop kaffe. En uformel måde at holde kontakten på.

Kl. 19.00

Bibeltime

Forkyndelse og undervisning er en vigtig del af arbejdet for Nete Ertner Rasmussen. Denne dag er det en gruppe af kristne, som mødes privat i Næstved for at holde bibeltime.

Vi taler til de åndeligt nysgerrige

Interview ved Helle Brink

Det summer af liv i den afdeling af Diakonissestiftelsen, hvor Areopagos har sine lokaler, da Stiftsbladet kommer på besøg. Areopagos er en kristen organisation, som arbejder med religionsdialog, kristen spiritualitet, trospraksis og diakoni.

Mission som oversættelsesarbejde

Landsleder Lars Mollerup-Degn lægger ud med sin holdning til missions-temaet: "Vi skal tage ordet 'mission' tilbage. Hvis ordet har en negativ klang af overgreb mod indfødte, må vi både oplyse og pege frem på et fornyet indhold i mission. En afrikansk biskop har udtalt, at vi burde rette ryggen på missionsens vegne; for missionærerne har medvirket til at bringe sundhed, uddannelse og oplysning til den tredje verden."

Areopagos var blandt de første missionsselskaber til at tage religionsdialogen op, fortæller Lars Mollerup-Degn: "De gamle missionærer indså tidligt, at samtale var vejen frem, og

derfor lærte de sig de lokale sprog. På den måde blev missionen også et oversættelsesarbejde. Missionærerne har været medvirkende til at få beskrevet de lokale kulturer og deres sprog. Så missionen har ved siden af forkyndelsen også haft en kulturbevarende effekt."

Og oversættelsesopgaven er stadig aktuel, siger Lars Mollerup-Degn: "I dag er det vores udfordring at nå danskere, som ikke forstår eller forbinder noget med den traditionelle måde at forkynde kristendom. Vi arbejder på at give kristendommen et nutidigt relevant sprog for de åndeligt nysgerrige."

Mission i Kina og Norden

Om historien bag Areopagos fortæller Lars Mollerup-Degn: "Vi arbejder i Danmark og Norge - og i Kina, hvor Areopagos blev grundlagt i 1922 af norske Karl Ludvig Reichelt. Han blev udsendt som missionær til Kina, hvor han blev fascineret af

buddhismens visdom og åndelige praksis. Men han blev også frustreret over, hvor svært det var at kommunikere evangeliet til kineserne. Under sin bøn fik han en morgen et svar fra Gud, der blev afgørende for hans mission: "Jeg har været her før – brug det!" Reichelt indså, at Gud allerede var til stede, og han derfor skulle gå samtalens vej."

Der er en rød tråd imellem missionen i Kina og i Danmark. Lars Mollerup-Degn forklarer: "Vi er fælles om en eksistentiel længsel uanset vores baggrund; og her er det vores opgave at virke for en forberedelse til at modtage evangeliet."

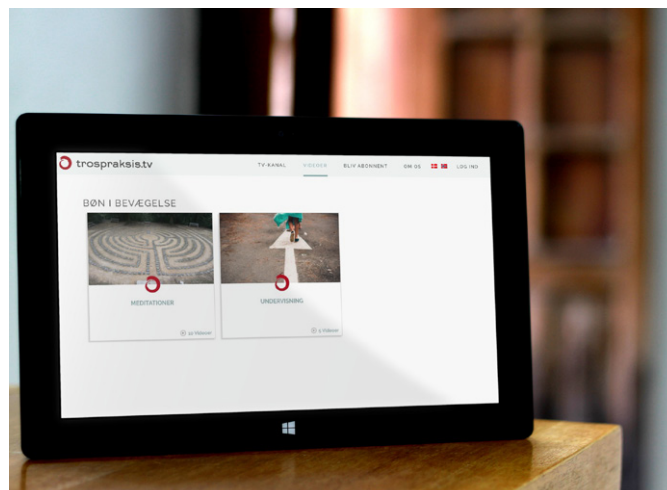
Fokus på tidens trosformer

"Vi er for tiden midt i et paradigmeskifte," mener Lars Mollerup-Degn. "Som kultur bevæger vi os fra fortrinsvis at have fokus på tanke og intellekt til at ønske mere plads til ritualer og trospraksis. Det betyder en udfordring til kirken om at følge med tidens åndelige søgen. Derfor ser vi det som vores opgave at være i kontakt med samtidens trosformer. Heldigvis ser vi samtidig en stigende interesse for at kende sine egne rødder også i forhold til den kristne tro. Igen er det religionsdialogen, som er vores arbejdsform, når vi forsøger at skabe rum for forskellige tilgange til tro."

Trospraksis.tv - Et aktuelt indsatsområde for Areopagos

I juni måned deltog Areopagos i lanceringen af en kristen web-tv-kanal, der sender videoer med guidede meditationer og bønner på bestemte tidspunkter hver dag. "På Trospraksis.tv kan mennesker finde inspiration til at påbegynde og fastholde en kristen trospraksis," fortæller Lars Mollerup-Degn og fortsætter: "Det at have en fast rytme for sin trospraksis kan give nogle andre dybder i ens kristne spiritualitet. Derfor sender vi vejledning i forskellige former for bøn og meditation; mandag handler det om kroppen med 'Bøn i bevægelse', tirsdag guides der i 'Christfulness' og onsdag i 'Centrerende bøn'. Det giver valgmuligheder for den enkelte."

På Areopagos har man også overvejet, hvad det betyder, at brugerne sidder hver for sig ved en skærm; Lars Mollerup-Degn siger: "Vi tror godt, at der kan opstå fællesskaber omkring trospraksis.tv. Man kan f.eks. aftale at deltage på samme tidspunkter med andre, og der lægges også op til et chat-fællesskab for brugerne. Web-tv kan blive en moderne udgave af den fælles rytme i et klosterfællesskab, hvor det at vide af de andre er hjælpsomt til at holde fast i sin praksis."

A man with dark skin, wearing a black beanie with a white stripe, a black sweater over a red shirt, and a white beaded necklace, is playing a large, cylindrical drum. He is wearing patterned trousers with a blue and white geometric design and brown shoes. He is standing in front of a highly ornate, golden altar with intricate carvings and statues. A white candle is visible on the left side of the altar. The background is filled with golden carvings and statues, creating a rich, textured environment.

E Bwana ni wewe utuweze shaye!

Kirsten Kimer og Per Døver fik i den grad kam til deres hår, da der d. 20. august blev holdt Swahili-messe under hvælvingerne i Roskilde Domkirke. Der var nemlig fuldt blæs på da 4 danske kor i selskab med sangere, dansere og en slagtøjsgruppe fra Tanzania indtog kirkerummet. Bibellæsninger, skønsang, inciterende rytmi og smittende livsglæde var overskriften for aftenen.

DET TREDJE OG SIDSTE MUSIKALSKE BESØG FRA DEN STORE VERDEN

I anledningen af Reformationens 500 år har Roskilde Stift besøg af kirkemusikere fra tre kontinenter. I januar 2017 havde stiftet besøg af fire musikere fra den lutherske kirke i Brasilien. I august 2017 besøgte syv musikere og dansere fra Tanzania stiftet. Og i januar 2018 afsluttes med et musikalsk besøg fra Kina. Her vil de tre kinesiske musikere Sun Yuming, Zhang Yu og Jin Xiaoyun sammen med de to danske verdenskirke musikere Betty og Peter Arendt give koncerter, workshops og musikgudstjenester i Roskilde Stift – blandt andet en stor kor-workshop i samarbejde med Folkekirkens Ungdomskor (FUK). Hvis man er interesseret i et besøg af denne kvintet, som hedder Ensemble Nordica, kan man henvende sig til Peter Arendt, pa@km.dk

I forbindelse med dette musikalske besøg har stiftsbladet bedt Estrid Hessellund og Sindre Eide fra Norge om at skrive en artikel om lutherske spor i protestantisk kristendom i Kina. Her kommer deres bidrag:

Tag med til Bjerget, hvor Kristusvinden blæser, Tao Fong Shan (TFS). Sådan oversættes det kinesiske navn på det kristne retræte- og dialogcenter i Hongkong.

Man fornemmer noget af det travle Hongkongs myldrende liv neden for bjerget, men heroppe - en halv times vandring fra

folkemyldret - er der fredfyldt med god anledning til både stilhed, eftertanke, bøn og gode samtaler. I dag er der en gruppe kinesiske præster på en uges kursus og retræte. Sådanne grupper kommer et par gange om året, og det er noget af det vigtigste, som sker på dette sted for religionsstudier, kristen spiritualitet og dialog. Grundlæggeren af TFS, Karl Ludvig Reichelt (1877-1952), som købte dette bjerg på en offentlig auktion i maj 1930, ville have frydet sig over at se disse præster som ivrige deltagere på teologiske forelæsninger og dialogiske gruppesamtaler.

Reichelt begyndte sit virke som luthersk missionær i Kina, udsendt af Det Norske Misjonsselskap i 1903. Han fik stor respekt for de buddhistmunke og taoister, han kom i kontakt med i landet. Deres inderlige søgen og tilbedelse gjorde et dybt indtryk på ham, og hans mission fik mere og mere præg af dialog. Fra 1930 drev Reichelt sit banebrydende arbejde med buddhistiske pilgrimme på TFS. De første norske missionærers arbejdsmetode og livsholdning præger den dag i dag arbejdet på TFS. Bygningerne er i øvrigt tegnet af den danske arkitekt Johannes Prip-Møller (1899-1943), der i mange år studerede buddhistisk klosterarkitektur og klosterliv.

Præsterne, som deltager på denne uges kursus, er ikke lutheranere. De er heller ikke metodister, anglikanere, presbyterianere eller baptister. De tilhører den kinesiske Tre-Selv-Kirke.

Koncerter med de tre kinesiske musikere Sun Yuming, Zhang Yu og Jin Xiaoyun sammen med de to danske verdenskirke musikere Betty og Peter Arendt i 2018.

På nuværende tidspunkt er arrangeret:

- 14/1 Koncert i Førslev Kirke, kl. 19.00
- 17/1 Koncert i Ejby Kirke, Køge, kl. 19.30
- 18/1 Koncert i Vordingborg Kirke, kl. 19.00
– kirkens pigekor medvirker
- 20/1 FUK workshop i Ølsemagle kirke, kl. 10.00-16.00
(intern koncert 15.00) – arrangeret af FUK Roskilde/
Lolland-Falster
- 21/1 Koncert Karlslunde Kirke, kl. 14.30
- 23/1 Kinesisk aften i Sankt Jørgensbjerg Sognegård,
Roskilde, kl. 19.00 (åben workshop 17.00 – kinesisk
mad 18.00)
- 24/1 Mandarinmessen i Ølsemagle Kirke, kl. 19.00
- 28/1 Mandarinmessen i Roskilde Domkirke, kl. 19.30
– sjællandske børne- og ungdomskor medvirker

Nogle af dem er præster i mindre basismenigheder. Kinas lutherske kirke var et luthersk kirkeligt fællesskab fra 1920 til 1951. Den blev oprettet som resultat af konsultationer mellem de mange forskellige lutherske grupper i Kina, og er siden blevet gradvist absorberet af Den Protestantiske Tre-Selv Patriotiske Bevægelse.

Tre-Selv-Kirken er samlet af protestantiske kirkesamfund med store indbyrdes forskelligheder, men efter konsolideringen i 1958 kundgjorde man et 'forenet gudstjenesteprogram' for alle protestantiske kirker, der så måtte gå bort fra individuelle ritualer og ordninger.

I 1960'erne levede kristendommen i Kina primært i mindre fællesskaber, som blev grundlaget for de mange husmenigheder, der nu stortrives overalt i Kina. Efter kulturrevolutionen, i slutningen af 70'erne, startede Tre-Selv-Kirken igen næsten fra bunden, og har siden været en kirke i enorm vækst.

Kinesiske præster får deres uddannelser ved forskellige præsteskoler. Hertil kommer tilbuddet om kursus og retræter på TFS med forelæsninger i bibelfag, dogmatik, etik og liturgi, dels ved lærere fra TSF, dels ved professorer fra Lutheran Theological Seminary (LTS).

LTS har bygget sin campus på samme bjerg som TFS, og de er

nære samarbejdspartnere. Også LTS blev oprettet i Kina, i 1913. Men efter at Mao kom til magten i 1948, har den fortsat sin virksomhed i Hongkong. Her kommer studerende fra det meste af Sydøstasien. LTS er i udgangspunktet luthersk, men fungerer som et økumenisk universitet med studerende fra mange forskellige kirkesamfund.

Vi får lov til at være med på en hel liturgisk dag på kurset for præsterne på TFS. Sindre underviser i den økumeniske gudstjenestes struktur og opbygning. Vi snakker om, hvad der kendetegner en gudstjeneste (form og indhold), og hvordan sammenhængen er mellem de forskellige led. Nogle undrer sig, da de hører, at trosbekendelsen sædvanligvis kommer i Ordets del af gudstjenesten, efter evangelielæsningen eller prædiken. 'Hos os bekender vi trosbekendelsen helt i starten', får vi at vide. Og så er samtalen i gang. Der arbejdes i grupper med bibeltekster, bønner, prædiken og salmer – både når det gælder teologisk refleksion og pædagogisk bevidsthed i gudstjenestearbejdet. Præsterne er ivrige efter at lære nye salmer til gudstjenestebrug, og vi lærer dem salmer fra mange lande. Samtidig opfordrer vi dem stærkt til at bruge deres egne kinesiske sange og akkompagnere dem med traditionelle kinesiske instrumenter – i god luthersk ånd: liturgi og salmer på folkets eget sprog!

Nogle uger senere besøger vi Kunming i det sydvestlige Kina. Sammen med tre musikere fra Kunming (Sun, Sophia og Amber) holder vi sangværksted for unge og voksne korsangere i Tre-Selv-Kirken Trinity Church – tre aftener i træk. Både vi og vores kinesiske musikervenner deltager på søndagens første gudstjeneste. På 08-gudstjenesten er der cirka 1500 mennesker, og lige så mange vil komme på de næste tre gudstjenester i løbet af søndagen. Under prædiken gør det indtryk at se alle, der ivrigt følger med og slår op i deres egne bibler. Her er Ordet så absolut i centrum. Noget som får vore gamle lutherske hjerter til at banke!

Estrid Hessellund og Sindre Eide var seniorvolontører på TFS 2012/13. Artiklen er oversat af Peter Arendt, Haslev Kirke.

Lutter Luther

2017 GÅR SNART PÅ HÆLD OG I KIRKEVERDENEN HAR ÅRET STÅET I REFORMATIONSFEJRINGENS TEKN. SELVOM ÅRET SNART ER SLUT, ER DER DOG STADIG SPÆNDENDE LUTHER-ARRANGEMENTER I KALENDEREN I ROSKILDE STIFT. HER ER ET LILLE UDPLUK:

Folkeuniversitetet: Luther opdateret med Løgstrups hjælp

Ole Jensen, professor emeritus, dr.theol., Københavns Universitet holder foredrag om, hvordan den store teolog K.E. Løgstrup hentede inspiration hos Luther.

Dato: 3/10 2017

Tidspunkt: 19:00 - 21:00

Sted: Roskilde Bibliotek, Dronning Margrethes Vej 14, 4000 Roskilde

Iben Krogsdahl om sin gendigtning af Luthers salmer

Iben Krogsdal fortæller om sin rejse ind i Luthers salmelandskab og om, hvordan hun som menneske af en helt anden tid har arbejdet med Luther.

Dato: 24/10 2017

Tidspunkt: Kl. 19.30

Sted: Hundige Kirke, Eriksmindevej 20, Greve

Reformationen og dens bøger

Tidligere domprovst Jens Arendt og stiftsbibliotekar Hans Michelsen medbringer en kasse gamle bøger og fortæller om Luthers betydning for bøgerne i kirken og i samfundet.

Dato: 25/10 2017

Tidspunkt: Kl. 10.00 - 12.00

Sted: Kilden, Hundige Kirke på Hundige Bibliotek.

Koncerten: Luther gode salmer

Sangerinden Miriam Jul Rasmussen og hendes velspillende trio byder på kendte og mindre kendte salmer og der bliver rig mulighed for at synge med!

Dato: 8/10 2017

Tidspunkt: 15:00 - 16:00

Sted: Halskov Kirke, Birkemosevej 20, 4220 Korsør

Teaterforestillingen: Katharina Luther - Munkens brud

Måle Fortælleteater og Musikteatret TRIOfabulas coproduktion om reformationen, som den blev oplevet af Luthers kone Katharina.

Dato: 25/10 2017

Tidspunkt: 19:30- 20:30

Sted: Sankt Povls kirke, Kirkepladsen, 4220 Korsør

Folkeuniversitetet: Reformation, modreformation og sekularisering

Steffen Heiberg, mag.art. i historie, forfatter og tidligere forskningschef, Det Nationalhistoriske Museum Frederiksborg Slot fortæller om, hvordan reformationen forandrede politiske forestillinger og kulturelle normer i Europa.

Dato: 28/10 2017

Tidspunkt: 10:00 - 12:00

Sted: Værkerne, Frederiksvej 27, 4180 Sorø

Teatergudstjeneste: Drøsselbjerg Kirke

I anledning af 500 års jubilæet for reformationen inviteres der til teatergudstjeneste i Drøsselbjerg Kirke. Medvirkende er skuespiller Olaf Højgaard og Pastor Tommy T. Corfixen.

Dato: 29/10 2017

Tidspunkt: 19:00 - 21:00

Sted: Drøsselbjerg Kirke, Kirkemarksvej 3, 4200 Slagelse

Gudstjeneste på Reformationsdagen

Gudstjeneste i Roskilde Domkirke ved biskop Peter Fischer-Møller

Dato: 31/10 2017

Tidspunkt: 17:00-18:00

Sted: Roskilde Domkirke, Domkirkestræde 10, 4000 Roskilde

Sogneaften: Foredrag om "Hans Tausen: Den ivrige reformator"

Rasmus H.C. Dreyer, der er adjunkt i kristendom og kirkehistorie på Diakonissestiftelsen og formand for Selskabet for Danmarks Kirkehistorie fortæller om Hans Tausen.

Dato: 21/11 2017

Tidspunkt: 19:30

Sted: Pakhuset, Sct. Mikkel's Sognegård, Rosengade 4, 4200 Slagelse

Festgudstjeneste: Roskilde Domkirke

Roskilde Stifts festgudstjeneste i anledning af reformationsjubilæet ved Ane LaBranche.

Dato: 29/10 2017

Tidspunkt: 17:00-18:00

Sted: Roskilde Domkirke, Domkirkestræde 10, 4000 Roskilde

Kirkefortælling: Martin Luther - til kamp med ordet

Skuespilleren Caspar Koch fortæller historien om den følsomme teolog, der tog kampen op mod paven, og samtidig var en grov karl, der kunne svine sine modstandere til på det voldsomme.

Dato: 2/11 2017

Tidspunkt: 19:00 - 21:00

Sted: Jorløse Kirke, Jorløse Byvej 33, 4470 Svebølle

Luther film og pizza

Luther er en tysk-amerikansk film fra 2003, instrueret af Eric Till og baseret på Martin Luthers liv.

Dato: 23/11 2017

Tidspunkt: Kl. 17:00

Sted: Tune Menighedscenter

Reformationsjubilæum:

Salmesangsaften til reformationsjubilæet. Vi synger Luther salmer sammen med korene fra Tune.

Dato: 31/10 2017

Tidspunkt: Kl. 19:00

Sted: Snoldelev kirke, Snoldelev Bygade 12, 4621 Gadstrup

Bertel Haarder om Grundtvig og Luther

Mød mangeårigt folketingsmedlem og tidligere minister Bertel Haarder, når han vidende, vittigt og venligt sætter fokus på, hvad vi kan bruge Luther og Grundtvig til i dag.

Dato: 8/11

Tidspunkt: Kl. 19:30

Sted: Johanneskirken, Skoleholmen 9, 2670 Greve

Foredrag af sognepræst i Jørlunde ph.d. Martin Ravn: "Hvem var Martin Luther, og hvad ville han?"

Igennem et signalement af Martin Luthers liv og gerning giver foredraget et indblik i, hvad Luther selv forstod ved kirkens reformation.

Dato: 28/11 2017

Tidspunkt: 19:30

Sted: Pakhuset, Sct. Mikkel's Sognegård, Rosengade 4, 4200 Slagelse

Podcast om reformationen

Journalist Anders Olling og historiestuderende Hans Erik Havsten, der tidligere har haft stor succes med at lave en podcast om den danske kongerække, har i forbindelse med Luther-året lavet en podcast om reformationen. I fire afsnit fortæller de om personen Martin Luther, om reformationen, om reformationens indtog i Danmark og om reformationens betydning for den danske folkekirke anno 2017.

Du kan finde podcasten på luther2017.dk, hvor du i øvrigt kan finde et overblik over de fleste reformationsarrangementer over hele landet resten af året.

Plant håb i verden

En anekdote lyder, at Luther engang blev spurgt: "Hvad ville du gøre, hvis verden gik under i morgen?" Han svarede: "Så ville jeg plante et æbletræ i dag!"

Som en del af reformationsfejringen er Danmission, Folkekirkens Nødhjælp og Grøn Kirke gået sammen om en kampagne for plantning af æbletræer – både herhjemme og ude i verden, nærmere bestemt Cambodia og Myanmar.

Kampagnen foreslår alle menigheder at planlægge at plante håbstræer eller anlægge noget natur. Det kan ske i samarbejde med nabokirker, andre trossamfund, kommunen eller lokale foreninger. Plant og lad gro, hvad der giver glæde og mening! – lyder opfordringen.

På Sct. Olai Kirkegård i Kalundborg, vil der blive plantet fire æbletræer af gamle sorter i en ny Reformationshave. Det sker efter Kalundborg Provstis fælles reformationsgudstjeneste den 26. november, hvor haven skal indvies ved, at man i fællesskab planter træerne, og provsten taler.

Hans Tausen vender tilbage

Nu kan skolebørn møde Hans Tausen i seks små videoer om reformationen. Det er Sigurd Barrett, som spiller Hans Tausen, der ankommer til vores tid og møder pigen Alvilda i Viborg. Med titler som 'Luther og faderoprøret', 'Luther og afladsbrevene' og 'Luthers nye kirke', forbindes vores tids spørgsmål med Tausens svar.

Vidoerne er udarbejdet af danmarkshistorien.dk og Danmarks Kirkelige Mediecenter og kan ses på <http://www.folkekirken.dk/om-troen/reformation/i-dag/videoer-om-reformationen>

Weyses reformationskantate i Nyvangskirken

I anledning af 300-året for reformationen i 1817 skrev Weyse sin første kantate. Den blev uropført i Trinitatis kirke, idet Vor Frue Kirke, hvor Weyse ellers var organist, var under genopførelse efter englændernes bombardement i 1807.

Kantaten blev taget så godt imod, at man valgte at opføre den igen allerede året efter, og man sagde, at det afsluttende kor, Hellig, hellig er Gud, ville skaffe Weyse en billet uden om skærsilden og direkte i himmerige. Efter de optegnelser der findes, er værket hverken opført eller indspillet siden, indtil i år, hvor det er blevet taget op flere steder.

Bla. bliver det opført i Nyvangskirken i Kalundborg den 26. november. Oprindeligt er værket skrevet for 2 fløjter, 2 oboer, 2 klarinetter, 2 fagotter, 2 kornetter, 2 trompeter, 3 basuner, 2 violiner, bratch, cello, kontrabas, pauker, 4 solister og blandet kor. Værket er transkriberet, så besætningen bliver orgel, trompet, obo, pauker, 3 solister og blandet kor. Projektet er et samarbejde mellem de musikalske kræfter i Kalundborg Provsti under ledelse af Niels Wakabayashi.

Emmaus-mødet den 24.-26. november 2017

De store fortællinger & den store stilhed

Weekendarrangement om spiritualitet, fortælling og stilhed på Galleri-Emmaus i Haslev.

"Hvis vi vil forandre verden, må vi gå tilbage til en tid, hvor man samledes omkring bålet for at høre og fortælle historier" (Paolo Coelho, brasiliansk forfatter).

Fredag er mødets konferencedel, hvor vi udfordres, og lørdag er med sine workshops rummet for samtale og gensidig inspiration. Som en rød tråd gennem de tre dage samles vi om musik og gudstjenester.

Mød bl.a. Jon Stephensen, Anne Lise Marstrand Jørgensen og Mikkel Wold.

Oplysninger om mødet på www.galleri-emmaus.dk

Retrætekursus for præster

Mandag den 8. til torsdag den 11. januar 2018 på Villa Fjordhøj i Skælskør.

Denne retræte er et tilbud om tilbage-trækning og fordybelse ved årets begyndelse under overskriften: "Kristus er altid ved vor side og inden i os" (Martin Luther) - Den voksnes tilegnelse af dåben".

Vi vil på denne retræte give nogle bud på, hvordan dåben kan bibeholde og forny sin betydning for den voksne. Der er tale om et retrætekursus. Det vil sige et forløb af dage i stilhed, undervisning og fælles refleksion samt meditation og øvelser.

Se indbydelsen med praktiske oplysninger på DAP.

Spørgsmål og tilmelding til sognepræst Helle Brink hebr@km.dk senest d. 1. november.

Foto: Bo Nygaard Larsen

Religionspædagogisk introkursus

Der tilbydes en kursusdag ved stiftets religionspædagogiske konsulent, Stinna Ahrenst, den 1. november kl. 10.00-16.00 i Borup sognegård, Hovedgaden 41, 4140 Borup

Program for dagen:

9.45-10.00: Morgenkaffe og brød

10.00: Velkomst

10.10: Hvad vil du med konfirmanderne? Og hvordan understøtter man det så gennem pædagogiske metoder og via materialevalg? Målsætning og pædagogisk metodevalg.

11.30: Udarbejdelse/ gennemsyn af undervisningsplaner ud fra ovenstående formål.

12.30: Klasseledelse, relevans og præstens rolle som underviser

13.00: Frokost

14.00: Klasseledelse fortsat

15.30-16.00: Afslutning og input til ny kursusdag

Underviser:

Religionspædagogisk konsulent Stinna Ahrenst

Tilmelding:

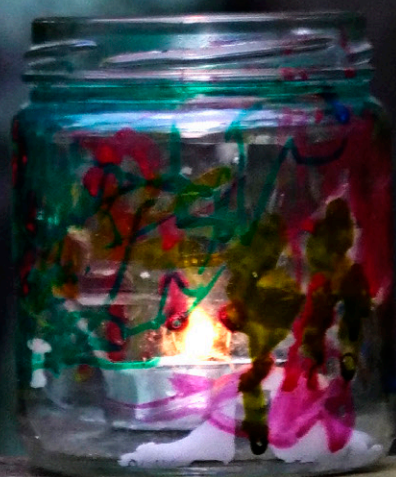
stah@km.dk senest den 25. oktober

Pris:

Kurset er gratis og inklusiv forplejning

EN TOM STOL

Det er allehelgensdag søndag d. 5. november. Ved gudstjenesten denne søndag mindes man på forskellige måder de mennesker, vi har mistet; navnene på årets døde læses op, der sættes lys på kirkegården, og vi lytter til evangeliets ord til håb.

Lise Trap, sognepræst i Kirke Eskilstrup og Soderup Sogne, har skrevet en refleksion til allehelgen om sorg og trøst:

Har I faste pladser? Sådan spørger den nye på holdet eller gæsten ved køkkenbordet.

Og ja, vi har tit faste pladser. Derfor kender vi også smerten, når der en dag er en stol, der står tom – ved bordet, i stuen, til jul. For vi har vores faste pladser, og ikke bare om bordet, men i hinandens hjerter.

Når vi lever sammen med andre, knytter vi os til hinanden, har betydning for hinanden, og fylder i livet for hinanden.

”Jeg er jo blevet alene”, siger den, der mistede sin ægtefælle. Alene, fordi der ikke er nogen i stolen overfor, når maden står på bordet og ingen, der tager imod derhjemme efter en aften ude blandt andre.

Men ordene kan betyde endnu mere. For ét er at være alene derhjemme, sorg og savn kan også gøre os alene blandt mennesker. Alene i livet sammen med andre. Alene ude, alene hjemme.

Sådan kan livet blive tomhed, fravær, længsel, når den, vi elsker, ikke er her mere. Det, der er tilbage, er den tomme stol, tøjet, minderne. Efterladenskaber. Og netop sådan kan man opleve sig selv. Efterladt. Lad tilbage. Tilovers. Som en ret mad uden salt. Som et mørke uden det bestemte menneskes lys. Alene.

Så meget kan mennesker betyde for hinanden.

Men det har alt sammen sin grund i det modsatte. Verden er fuld af tomme stole. Ikea er næsten ikke andet. Men en tom stol er ikke bare en tom stol.

For der var jo én, der sad i netop den stol. Der var én i stolen, der gjorde stuen, dagene, livet levende. Kastede det helt bestemte lys ud over mit liv. Ikke nødvendigvis sådan, at det hele var ligetil eller uden problemer, men levende.

Gav livet smag, farver, lys og mørke. Gjorde mig levende. Vi mister, fordi vi havde først. Sorgen og savnet er til, fordi kærligheden var der først. Rækkefølgen er vigtig.

Den tomme stol på billedet er ikke tom på Ikea-måden. Den er tom, fordi den vidner om en krop, et liv, nogle vaner, en fylde, en elsket, der var her.

I sorgen lever vi i lyset af kærlighed. I lyset af kærligheden fra dem vi elskede, og fra dem der elskede os. De døde tog meget med sig, men ikke deres betydning. Vores døde har stadig betydning.

Stolen står tom og forladt, men kærligheden er levende. Lyset er slukket, men lyser stadig. Vi er adskilt og dog sammen. Det er den sørgendes erfaring, og det er den, talen om opstandelse forstørre.

For vi lever ikke kun i lyset af kærligheden fra de døde, men også i lyset af Guds kærlighed. For os er døden en absolut grænse, men det er den ikke for Gud. Døden sejrer, men den bliver selv besejret. Derfor er allehelgen både sorg og glæde, mørke og lys – og frem for alt kærlighed.

Noget om den kristne tro

Det er godt, hvis vi kan sige kort og klart, hvad der er kernen i den kristne tro, når folk spørger interesseret. Nu udgives et hæfte på 26 sider som et bud på en introduktion til det kristne liv.

Med udgangspunkt i Fadervor inviteres læseren med på en rejse, hvor kristendommens kerne præsenteres. Det sker i korte afsnit med overskrifter som Gud, Det underfulde, Ondskab og Påske.

En række kirker under Danske Kirkers Råd gået sammen om at udgive dette hæfte som en fælles henvendelse til danskerne om, hvad de ser som kernen i den kristne tro.

Det er første gang, at repræsentanter fra så bred en vifte af folkekirkelige grupperinger, frikirker og Den katolske Kirke er gået sammen om en sådan fælles henvendelse; og det sender et signal om at det, der samler os, er vigtigere end det, der skiller os.

Noget om den kristne tro

26 sider, hæftet,
vejl. udsalgspris kr. 34,95

Udgives i samarbejde mellem
Danske Kirkers Råd, Bibelselskabet og
Folkekirkens mellemkirkelige Råd
og kan købes på www.bibelselskabet.dk